

Z wokandy. Czy opłatę za pobyt w schronisku dla bezdomnych można miarkować?

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 28, kwiecień 2023 14:04

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 3043

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego. Stosownie do art. 97 ust. 1a cytowanej ustawy, w przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie.

Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu.

W świetle tych unormowań ponoszenie odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych jest obligatoryjne i wynosi, w przypadku dochodu nieprzekraczającego kryterium dochodowego, odpowiednio 30% dochodu osoby skierowanej do schroniska na pobyt bez usług opiekuńczych i 50% na pobyt z usługami opiekuńczymi. Zasadę tę uwzględnia też uchwała Rady Miejskiej. Zgodnie z tym unormowaniem w przypadku dochodu, ustalonego zgodnie z art. 8 ustawy o pomocy społecznej, wynoszącego do 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ustawy o pomocy społecznej, opłata za pobyt w schronisku dla bezdomnych wynosi 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej. Przepisy te mają charakter związany, w tym sensie, że precyzyjnie określają mechanizm ustalenia wysokości należnej opłaty. Przez to nie pozostawiają organom orzekającym jakiegokolwiek swobody, luzu decyzyjnego przy ustalaniu opłaty. Organy administracji publicznej nie mają więc jakiegokolwiek możliwości miarkowania opłaty.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej kryterium dochodowe osoby samotnie gospodarującej wynosi 776 zł. Skarżący zaś uzyskuje miesięczny dochód z tytułu zasiłku stałego w kwocie 719 zł netto. Ponieważ dochód skarżącego wynosi do 100% kryterium dochodowego, to podlegał w całości uwzględnieniu przy obliczeniu opłaty za pobyt w schronisku dla bezdomnych. Należna opłata prawidłowo została ustalona w wysokości 30% z kwoty 719 zł.

Nie było też podstaw do pomniejszania wysokości uzyskanego dochodu o podane w odwołaniu koszty związane z egzaminem wstępnym na aplikację adwokacką, ponieważ art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej wyjaśnia co należy rozumieć przez dochód i enumeratywnie wymienia należności, które podlegają odliczeniu od dochodu. Nie należą do nich wskazywane przez skarżącego koszty.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 21 marca 2023 r., sygn. II SA/Ol 27/23

Źródło: [CBOSA](#)